

درباره

نامه اهل خراسان

مجموعه شانزده مقاله‌ای که طی هفت سال گذشته، دکتر غلامحسین یوسفی در مجلات ماهانه تهران و مشهد چاپ کرده بود، اینک کتا فروشی زوار آنها را در مجلدهی گرد آورده است با عنوان «نامه اهل خراسان».

دکتر یوسفی استاد دانشگاه مشهد است و از جمع مقالاتش پیداست که دره‌ترین گذشته غرق نشده است. با احاطه‌ای که به متون گذشته ادبیات فارسی دارد از سیر تحولی ادبیات داخلی و خارجی زمان مائیز غافل نیست. مجموعه کتاب، جز دو مقاله «یادآیدن» و «تفاهم ملل» همه در زمینه ادب کهن و معاصر است. نویسنده محقق است اهل ذوق و خراسان. هوشیار و شیطان! برای اینکه شکوائیه مردم خراسان را منتشر کرده باشد دست بدامن انوری زده است. اما چون انوری با مدایحش صافی سخن را آلوده کرده بوده است، فیلا چوبی بجابه پشم آن مرحوم آشنا کرده است و آنگاه تجلیل و تحلیل قصیده شکوائیه او بملک سمرقند پرداخته است. که تاریخ باهمه آن مدعیات که تکرار نمیشود، مکررات است. و زمانه اهل قلم را اگر نه لال، الکن کرده است.

در جمع این شانزده مقاله، مقالانی هم بود درباره اقبال لاهوری، زان دونور و همینگوی. و به نظر رسید این مقالات با نام کتاب «نامه اهل خراسان» همراه نیست. جز اینکه به پنداریم چون خورشید در هندو فرانسه و امریکام طلوع می‌کند، این اما کن هم خراسانند!

دو جنگ

هنر و ادبیات

جنگ مازندران، به همین نام ضمیمه اعتراف و باهمت فرهنگی، صدر آرا و عوئیان، شماره دومش در بیست صفحه چاپ شده است و تنها بایک مقاله غیر بومی «آیزنشتاین و تئاتر» بقیه مطالب همه آثاری نو و تازه است از شعرا و نویسندگان محلی. مازندرانی اشعاری داشت از زهری، بیگدلی، صدر آرا، خزه، اهورا

فرهنگی و قصه‌هایی از لارین و دوستدار و مقالتی درباره کتاب شعر اخیر اسماعیل خوئی و دو مطلب درباره گویش طبری از اولیائی و فلکور مازندران از شاهرخ جنابیان توجهی که گردانندگان این جنگ بمسائل محلی دارند ، به ذوق ما ، نیک و پسندیده است .

جنگ خوزستان، با نام هنر و ادبیات امروزه با همت نیاز کرمانی، صلاحی تقوایی و یاران دیگر، در بیست و چهار صفحه وزیر ی . وبا امکانات چاپی عربانه پرجم خاورمیانه ، خوشحالی مان از اینکه سرانجام رفع سوء تفاهات و مضائق از دوستان جوان شد بسیار است و انتظار مان از دوستان خوزستانی پسرداختن بیشتر به مسائل محلی است که نزد ما غافلان غیر خوزستانی سخت نسا آشناست . از قبیل مساله صبی‌ها ، و حقیقت اینکه ما می‌پنداریم اگر دوستان جوان ما کلمه خوزستان را هم بدنبال نام جنگشان می‌گذاشتند و در مصداق و مفهوم دادن به آن می‌کوشیدند کارشان اصالتی می‌یافت مطبوع و دلنشین .

از زبان برك

مجموعه تازه‌ای از اشعار

شفیعی کدکنی (م . سرشك)

منتشر شد